

Donderdag 18 maart

Ondanks de medicijnen, azijnsokken en bouillon, blijft de koorts hoog. 's Morgens sta ik steevast op met 40,5. In de loop van de ochtend zakt het iets terug om aan het begin van de middag weer op te lopen.

Ik weet me geen raad meer in huis. Ik hang een beetje op de bank en lig veel op bed, maar het is beide niks. Slapen kan ik toch niet meer. Mijn spieren doen pijn, ik heb het koud en warm tegelijk en tot overmaat van ramp krijg ik ook nog diarree. Lekker, want ik sta zo wankel op m'n benen dat het halen van het toilet een uitdaging op zich is. Gelukkig lukt het.

Ik word steeds somberder, althans, dat merkt mijn vrouw. Ikzelf heb het al niet meer door. Mijn ademhaling wordt sneller, maar benauwd heb ik het niet. Mijn vrouw vraagt het meerdere keren per dag, maar ik merk niet dat ik het benauwd heb. Ik ben het overigens wel, maar corona zorgt ervoor dat de prikkel vanuit de hersenen niet meer wordt doorgegeven. Dat is een van de gevaren van het virus. Het ontregelt je hele lichaam. Dat is tevens een van de redenen dat ik niet meer kan slapen.

Corona is niet zomaar een virus. De uitwerking kan bij iedereen anders zijn. Waar de een de longen uit z'n lijf hoest, rent de ander aan een stuk door naar de wc. Sommige mensen krijgen hoge koorts (waar ik er een van ben: hoera) terwijl een ander alleen wat lichte verkoudheidsklachten heeft. Maar het grote gevaar van Covid-19 is de ontregeling van het lichaam.

Eigenlijk waren we wat dat betreft nog het meest bang van onze jongste zoon. Hij heeft diabetes type 1 en de Covid-19 zou z'n hele systeem kunnen ontregelen. Vreemd genoeg is hij degene die het minst last heeft.

Onze dochter is gelukkig weer helemaal opgeknapt. Morgen vangt ze haar stage weer aan in het Ziekenhuis in Utrecht.